

ham ifølge den nævnte Resolution, vil han faae en Løn af 1026 Rd., som forekommer Udvalget at være passende. Der vil altsaa være at foretage en Nedsættelse af 274 Rd., hvilket Udvalget indstiller.

Indenrigsministeren: De Forslag, der findes i Finantsforlaget, og om hvis Nedsættelse der her er Spørgsmaal, støtte sig til tidligere foreliggende Beslutninger fra Regjeringens Side, og jeg kan altsaa forsaavidt ikke Andet end beklage, dersom Thinget vil nedsætte dem; men jeg kan just ikke vente at kunne sætte dem igjennem imod Udvalgets Indstilling, og jeg skal derfor ikke forlænge Discussionen derom.

L. C. Petersen: Jeg skal tillade mig mod de 2 foreslaaede Nedsættelser at bemærke, at hvad angaaer den første, da er det en Gratification, som i flere Aar altid har været tillagt Embedet, og hvad angaaer den anden, saa er jeg vel enig med Udvalget i, at Lønnen er meget stor, og maaskee endog for høj, da Sandflugtscommissairen tillige har et andet lønnet Embede, men den er dog maaskee ikke ganske saa stor, som det ved første Øiekast kunde synes, idet man maa lægge Mærke til, at den Vedkommende har et meget stort og udstrakt District, et saa stort District, at der i flere andre Amter gives 2 og 3 Sandflugtscommissairer, der ikke tilsammen have mere Arbejde eller et saa udstrakt District at bestyre som den Sandflugtscommissair, hvorom der her er Tale. Da nu desuden hele dette Forhold formodentlig vil blive ordnet paa en ganske anden Maade, ved det Lovforslag, som allerede har været til 1ste Behandling heri

Thinget og som jeg haaber allerede i denne Sæstion vil kunne glennemgaae de øvrige Behandlinger, idet det Udvalg, som har behandlet det, er fuldkommen enig, saa skal jeg dog tillade mig at henstille, saavel til det ærede Udvalg som til Thinget, om man ikke gjør bedst i for denne Sæstion at lade Sagen beroe, for at see, hvorledes Sagen vil stille sig til næste Aar, og hvorvidt de Besparselser, som formodentlig ville blive en Følge af, at Amtsrepartitionssfondet faaer større Andeel i Udgifterne til Sandflugtscommissairernes og de øvrige Klitbetjentes Lønning, ville kunne blive saa store, som det tør forventes. Det er min Mening, at de idetmindste ikke ville blive ubetydelige, og derfor skal jeg, som sagt, henstille, om man ikke gjør bedst i nu at lade disse Forslag falde.

Tscherning: Jeg troer, at det Hensyn, som det ærede Medlem nu tog, netop maa bringe Thinget til at tage den modsatte Beslutning og understøtte de Forslag, som her foreligge. Hvad for det Første angaaer den foreslaaede Gratification af 100 Rd., da kan den ikke have været tillagt Embedet, eftersom den efter sin Natur er en personlig Gratification, den gives Personen for lang og nidkær Tjeneste, og tillige er den højeste Gratification, her kan gives; men naar nu Personen nu har været ganske kort Tid i Embedet, kan han ikke faae den højeste Gratification, som hans Formand maa have erhvervet ved lang og nidkær Tjeneste. Det vilde altsaa være at gjøre en urigtig Anvendelse af en Bestemmelse, der endog kun er et Tilfald, i Form af en Skrivelse, og som altsaa neppe engang kan tillægges Lovskraft, dersom man vilde bevilge den foreslaaede Gratification.